Ч. 164. Второк 4 серпня (22 липня) 1908. Рік XVIII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Конференция бар. Бека з Колом польским. — Обезпеченє на старість. — Кроваві демонстрациї у Франциї. — З мирової конференциї в Льондонї. — Події в Туреччинї.*

З Відня доносять до польских часописий: В пятницю в полудне були на конференциї у п. Президента кабінету бар. Бека, презес польского Кола др. Ґломбиньский і віцепрезес п. Стапиньский. В першім рядї обговорено справу скликаня сойму. Бар. Бек на дотичне жаданє заявив, що галицкий сойм буде скликаний дня 14 або 15 вересня і буде радити можливо до 31 жовтня. Бар. Бек підніс кілька разів, що бажає собі, аби сойми мали досить часу до полагодженя своїх справ. Обговорюючи деякі справи краєві, заявив бар. Бек, що має намір ще раз звернути до сойму ухвалений закон, бо в теперішнім видї не може єго предложити до санкциї. Дальше в справі елементарних шкід, заявив п. Міністер готовість розпочати зі сторони правительства відповідну акцию, поки що же яко першу поміч для населеня, навіщеного елементарними нещастями, назначив п. Намістникови др. Бобржиньскому, значнїйші квоти до роздїлу поміж потерпівших. Дальше повідомив бар. Бек обох послів, що спільні делеґациї будуть скликані на день 25 вересня.

На зборах виборців в Кромерижи, на Мораві, що відбули ся сими днями, ческий міністер п. Прашек, заявив, що рада кабінетова радила над сполученем обезпеченя на старість самостійно працюючих ремісників і дрібних рільників з обезпеченем, проєктованим для робітників, працюючих несамостійно. Закон має бути предложений палатї послів дня 3 падолиста с. р. Близших подробиць п. міністер не подав. На всякий случай обезпеченє буде основане на тім, що правительство відповідною квотою причинить ся до виплати забезпеченої ренти. — Несамостійно працюючі робітники будуть платити $^1/_3$ асекурацийної премії, а $^2/_3$ будуть платити по рівній части хлібодавцї і правительство; самостійні ремісники і дрібні рільники будуть платити $^2/_3$ премії асекурацийної.

В місцевостях Драйвель і Вініо коло Парижа, прийшло оногди до дуже кровавих подій між демонструючими страйкарями а войском. Страйкуючі робітники обкинули войско камінєм і зачали стріляти, а на те відповідало войско сальвами. — Аґенция Гаваса доносить, що ті кроваві події розпали ся на три епізоди. Наперед перед льокалем зборів стріляли демонстранти з револьверів до войска, але оно на вистріли не відповідало. Коло моста а відтак коло двірця Ville nouve впало знов около 100 вистрілів револьверових. Командант войска упоминав товпу поверх 20 разів і 4 рази велів стріляти у воздух, аж після того дав приказ стріляти в товпу. Від вистрілів погибли дві особи, а трета померла по перевезеню до Парижа; 15 осіб єсть ранених шаблями. Ґенерал та підполковник 7 полку драґонів одержали рани пострілові; крім того ранили демонстранти трех капітанів і трех рядових тяжко, а 20 вояків легко. Отсї сумні події зворушили цілий край, а президент міністрів, Клемансо поручив ґенеральному прокураторови перевести в тій справі строге слїдство; сам же видав дуже острі зарядженя против робітничого синдикату праці.

Льондоньский дневник „Times" розважує в числі з 28 липня справу принятя королем Едвардом депутациї мирового конґресу, котрий відбуває ся в Льондонї. Признаючи, що такі конґреси можуть безперечно богато причинити ся до удержаня мира, не годить ся той дневник з теориєю др. Гортона, котрий заявив на передвступних зборах конґресу, що церков повинна виповісти війну всїм нехристияньским проявам і положити конець приготованям до воєн. Дальше заявляє той дневник, що сего

## Пані ґенералова.

**(З польского — М. Роллє).**

Значного доробив ся майна.

Умів визискати хвилю, коли в цілім краю давав ся відчувати великий брак готівки: щасливо позичав чесним і „певним" людям, а хотяй один або другий негодував на занадто високий процент, інтересовані мовчали, раді, що знайшов ся бодай такий, котрий підскубав їх вправді дещо, але рівночасно охоронив від цілковитої руїни.

Прийшли літа погрому: властителї палат, засібних дворів, запрягів і ліберий найшли ся несподівано на бруку міст і місточок, аби там в журбі о хліб насущний жити давними сьвітлими традициями; їх місце по селах заняло напливове живло з міст і економских офіцин.

Рільники ті нового покрою, бутні нераз і сьмішні, господарили переважно практично, з невідступним олівцем в руках. Якийсь їх процент, приголомшений усьмішкою судьби, повертає в слїдуючім поколїню до канцелярий і міских бюр, а решта здобуває людску пошану, значінє в повітї, ба, навіть шляхотскі достоїньства з виборів.

Звичайна то еволюция, стверджена не лише у нас.

Пан полковник — бо такої добив ся ранґи, переходячи в заслужений стан спочинку — ступав в тім заливі, що захоплював сїльскі двори, в першім рядї. Перебивав ся крізь товпу ліктями, ішов не оглядаючи ся поза себе, загріваний амбітною жінкою, і нагле узрів ся властителем справдї маґнацкого кусня землї.

Потріскана в многих місцях палата, з величавою з переду колюмнадою, яку увінчували машкарони, що викривляли ся іронїчно на приїзд нежданих гостий, з гербовими щитами попередних властителїв над дверми та вікнами — не завернула єму в голові. Спокійно і систематично уладжував ся в новім домі, в котрім мав докоротати решти житя. Зате єго жінка, як пава надута, всевладна пані і дідичка, удавала цілий день ясне вельможну від сто принайменьше поколїнь. Істория перших років єї господарки на власній землї дала би матерiялу до кількох серий знаменитих сатир і гуморесок; ціле щастє лише, що в повітї не було гумориста-сатирика, котрий своє імя полковникової передав би дальшим поколїням.

Рідна лїтература стратила може на тім богато, але нинї полковникова могла спати спокійно: спроваджений з міста будівничий повязав зелїзними клямрами грозячі упадком мури палати, а страх перед друкованим словом не проганяв сну з єї втомлених очий.

Нові дідичі мали зрештою скарб, котрий мусїв придбати їм вічливість співгорожан і став вкінци золотим мостом, що лучив пришельців з міста з родами, що давно осїли на ріли.

Тим скарбом було пять справдї вродливих дочок на виданю.

Ідея демократизованя суспільности, дуже може гарна, не дістала ся ще вправдї до тої справдїшним хіньским муром від сьвіта відтятої закутини; зате панувало тут як сьвіт старе бажанє ратованя загроженої руїною по лицарских предках спадщини. Отже витворювало ся силою фактів поле спільної працї, спільних радше заходів двох живел, а промощували дорогу тому збратаню мимохіть богаті дочки пана полковника.

Ціль усьвячує средства. Ціль була гарна, а „средства" чорно- або синьоокі, в зручно скроєних суконках, відрази викликувати не могли і не викликували. Отже забуто пришельцям згодом їх парвенїйске походженє, не тямлено численних сьмішностий, а палата роїла ся від гостий і молодежи.

Пані полковникова триюмфовала.

Полковник, противно, не міг погодити ся з новим способом житя: посолів чогось і посумнів. Призвичаєний до задушного бюра, до стухлини, яка видобуває ся з кутів, завалених бутвіючими паперами, до горячкової погонї за наживою, коли станув при метї, стратив цїль житя та енерґію, занепав на силах, марнів.

Тільки, тільки довгих років, спершу дуже скрутних, провів в шкірі урядника, так безнастанно тужив до тої епохи, що минула безповоротно.

Пізно вечером, коли цілу палату залягала тишина, переривана лише відгомоном єрихоньскої труби пані полковникової, що навіть крізь сон давала докази своєї сили й могучо-

рода бесїди, як виголошена два днї тому п. Гремі в палатї громад, а крім того такі з'їзди, як теперішний в Ревли більше принесуть хісна справі мира, як цїлий ряд конґресів неодвічальних осіб. Особи, що стоять на чолї правительства Росиї і Франциї, як також і політики, не менше поважно прямують до мира, як такий Гортон і єго слухачі, знають при тім правдоподібно лїпше всї хронічні небезпеченьства, що грозять мирови і лїпше оцїнюють способи до усуненя тих небезпечностий. Францускоросийский союз богато причинив ся до удержаня мира. Добрі висліди в тій справі можуть збільшити ся лише завдяки угодам, заключеним Анґлїєю з обома союзниками. Наглядним доказом практичних вислїдів таким угод єсть недавний анґлїйско-японьский союз, котрий удержав росийску-японьску війну в певних границях. Угода з Францією усунула небезпечні непорозуміня для Анґлїї а зближене з Росиєю і анґлїйско-росийска угода уратовала Росию і Анґлїю від поважного небезпеченьства в Персиї і на далекім Всходї.

Анґлїйска королївска пара приняла у себе відпоручників конґресу, а король, відповідаючи на привітну промову депутациї, в якій єго названо сподвижником мира, заявив, що єго дуже мило вражає, коли стрічає ся зі зрозумінєм своїх змагань до удержаня мира. Володарі не можуть собі визначити внсшої цїли, як дбанє о згоду і дружбу між народами. То найпростїйша та найпевнїйша дорога до здїйстненя вселюдского ідеалу.

В надзвичайних додатках турецких дневників появила ся урядова заява, що конституцию надано зовсїм щиро, чого доказом єсть, що султан скликав палату послів, розіслав до головних міст поодиноких провінций розпоряджене в цїли переведеня виборів до парляменту, уділив амнестиї політичним проступникам, установив комісию, шо має дбати о повне і сейчасове переведенє конституциї. Крім того, на підставі окремого рескрипту, має бути установлена комісия в справі управильнення адміністрациї. Супротив тих ґарантий взиває урядова заява до понехання демонстраций. — Поки що панує всюди спокій. Побоюють ся лише з тої причини випущеня на свободу крім політичних також і звичайних вязнів. — Султан задумує приняти титул цїсаря всїх Османів а заразом утворити становиско президента міністрів.

Про устрій турецкого парляменту пишуть: Парлямент на основі конституциї з 1876 р. складає ся з сенату і посольскої палати. Обі палати мають президента і віцепрезидента. Сенат складає ся з около 160 членів іменованих султаном по осягненю що найменше сорокового року житя. Сенатори побирають місячно 2000 корон винагороди. Позаяк всї піддані султана суть тепер рівноправні, буде він іменувати сенаторами не лише музулман але з инших народностий і ісповідань. Право активного вибору до посольскої палати має кождий турецкий підданий, що осягнув 21-ий рік житя і платить хочби найдрібнїйший податок. Один посол припадає на 50.000 населенців в сталих оселях. Виключені від права активного і пасивного вибору суть всї кочовики, н. пр. Бедуїни, бо анї не платять податків, анї не служать у войску. Посольска палата буде числити около 500 членів, а між ними будуть мати представителів також Болгари, Альбанцї, Вірмени, Греки і Жиди. Вибір єсть тайний, а послом може бути такий, котрий має инші публичні функциї, з вимком міністрів. Послів вибирають на 4 роки, по чотирох роках може бути знов вибраний. Від пасивного права вибору виключені всї, що не мають турецкого підданьства, і не володїють турецкою мовою в слові і письмі та не осягнули 30 року житя. Посол повинен бути свобідним горожанином, не стояти в підрядній службі і не попасти в невиплатність. Повинен бути поселений в провінциї, де єго вибирають і з днем вибору єсть ненарушимий.

---

# Новинки.

**Львів, дня 3-го серпня 1908.**

— **Є. В. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів 200 кор. запомоги для комітету будови церкви в Кривім, турчаньского повіта.

— **Шеф президиального бюра** ц. к. Намістництва, радник п. Стан. Ґродзицкий, виїхав на кількатиждневу відпустку.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував рахункових офицялів Намістництва: Евг. Дворского, Стан. Білецкого і Мар. Станкевича рахунковими ревідентами Намістництва; рахункових асистентів Намістництва: Чеслава Лїнкера, Мих. Тинецкого і Стан. Бохнїґа рахунковими офицялами Намістництва і рахункових практикантів намістництва: Руд. Берґера, Стан. Герцманка, Ад. Жукровского і Мар. Феттера рахунковими асистентами Намістництва. — Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала канцелярийних офицялів: Льва Нечипора, Ів. Твардієвича, Мих. Пасїку і Йос. Юзефчика канцелярийними адюнктами в IX. кл. ранги, а канцелїстів: Як. Міллера, Стан. Юркевича, Ант. Патковского, Кароля Шуберта, Генр. Карча і Кароля Вольфа канцелярийними офицялами в X. кл. ранґи для галицких скарбових властий. — П. Міністер справедливости іменував ведучого ґрунтової книги Йосифа Смоленя у Львові директором уряду ґрунтових книг. — Є. В. Цїсар надав радникови скарбу Ем. Кордасевичови з нагоди перенесеня єго в постійний стан спочинку титул старшого радника скарбу.

**Перенесеня.** П. Міністер судівництва переніс ногаря Мариана Вичесл. Родовича з Лютовиск до Делятина.

— **Державні іспити** приписані для кандидатів на лїсових господарів розпічнуть ся дня 1 вересня у Львові, а іспити для технїчних помічників в лїсовій і охоронній службі дня 14 вересня у Львові і в Перемишли.

— **Державна запомога** для навіщених живловими нещастями. Уділюючи запомоги на першу поміч для населеня. навіщеного повенями і градом, Намістництво поручило старостствам, аби до вісьмох днів предложили точний, спис громад які потерпіли від повений і граду та оцїнку шкід бодай в приближеню. Коли то стане ся, наступить розділ запомог з фонду уділеного Намістництву міністерством внутрішних справ. Також міністерство рільництва призначило на закупно пашї для потерпівших від повений і граду значний кредит, який віддано до розпорядимости Намістництву. З того кредиту буде закуплена паша і відпродувана потребуючим по зниженій цїнї.

— **З зелїзниць державних.** Дня 12 липня с. р. отворено на шляху Судомер Скалеско поміж стациями Лїбошовіц-Кост і Млядеюв перестанов особовий Малеховіц Ровен.

— **Доповняючий вибір посла.** Намістництво оголошує: Наслїдом розпорядженя п. Міністра внутрішних справ розписує ся доповняючий вибір посла до державної ради з 1-ого виборчого округа міста Львова на місце помершого дра Малаховского. Сей округ обіймає частину V. дїльниці (середмістя) і частину IV. дїльниці (Личаківске), відграничену III. дїльницею і площею Голуховского ул. Гетманьскою, пл. сьв. Духа, ул. Театральною Ринком, ул. Рускою, Підвалем, ул. Чарнецкого Личаківскою, Павлинів, Пісковою, Лісною, звідси простою лїнією до костела сьв. Войтїха, улицями сьв. Войтїха і Театиньскою аж до дороги Кісельки. До переведеня того вибору визначено день 7 вересня с. р., евентуально до тїснїйшого вибору день 11 вересня. Близші постанови що до льокалїв і години, в котрих мають відбувати ся вибори, будуть подані до відомости управненим до голосованя леґітимацийними картами, що будуть їм доручені у властивім часї.

— **Мати убийницею власної дитини.** При ул. Янівскій ч. 53 у Львові мешкає родина столяра Фелїкса Поврозника, шо складала ся крім родичів з четверо дїтий, з котрих найстарший син Володислав має 15 лїт а наймолодша донька Олена 4 роки. Мати Сузанна в кінцем минувшого року стала зраджувати загадочну умову недугу, на-

---

сти, двоє лише, ясно осьвітлених вікон блестїло здалека, як зьвізди на темнім небі. То не спав полковник. Приодітий в вилинялий, поплямлений мундур, добутий з глубини шафи, дріботїв по своїй комнатї з невідступним цибухом в одній, а пачкою пожовклих паперів в другій руцї і з розіскрениими очима диктував дочцї споконвічні процеси, повні загадок і крючок, над котрими ломило собі голову кілька поколїнь трибунальских головачів. Бідацтво годинами записувало цїлі лїбри паперу, аби лише батькови уприємнити хвилї так званих „духових купелий".

Родина спершу посьміхувала ся легко з тих довірочних конференций, що переходили згодом в справдїшну манію; поволи окруженє емерита і до того привикло, а старушок мрів цїлий день про нічні засїданя з улюбленою Маринею.

Панночка млїла нераз з утоми, перо випало з охлялої руки дївчини, однак батько не звертав на се уваги, весь потонувши в переживанім сотний раз процесї.

Одної осїнної ночи непереможний сон зморив Маринью. Полковник задержав ся над нею, пробовав заохотити до дальшої працї, а вкінци бурмотячи під носом про брак сили волї та енерґії у молодого поколїня, розпочав на ново постійний, автоматичний прохід довкола стола.

Збудившись по кількох годинах, дївчина побачила батька в фотели, з невідступною пачкою паперів на колїнах. Якась блаженна усьмішка блукала ся на пооранім зморщинами лици. Цибух лежав в ногах старця на диванї.

Заснув на віки. Вже не збудить єго навіть хропіт панї полковникової.

* * *

В найблизшім сусїдстві мешкав майор, вдовець, батько одинака, про женячку котрого слїд би було подумати поважно. Хлопака певно не винайшов би пороху і перелїз з трудом крізь три, чи чотири кляси, кожду з них студиюючи основно, а вкінци зробив ще найрозумнїйше, вертаючи на село під стріху дїдів і прадїдів. Вславив ся тут швидко яко найлїпший в околици їздець і мисливий, землї мав шмат не аби-який, урода також єму дописала, отже на чоловіка полковниківни якраз надавав ся.

Початок буває найтруднїйший — знала про се чесна матрона добре, отже постановила за всяку цїну здобути прихильність майора: в слїд за ним поспішать в свати инші сусїди.

Пан Ігнатий в молодих лїтах вирушив з конюшим Степанком в сьвіт на війну. Якийсь час було глухо про них в повітї; вкінци вернули ся вимарнїлі: один в мундурі майора з шрамом на голові, другий в ранзї капраля з простріленою наскрізь лопаткою. З тої пори не розставали ся нїколи, а Степанко став ся близьким повірником і приятелем свого службодавця.

Майор до мудрців не належав — було то вже очевидно питомою признакою єго роду — однак серце мав золоте, на людску біду вразливе, долоню отверту, тому тїшив ся в широкім крузї немалою симпатиєю. Вправдї на ухо повтаряли собі єго забавні вчинки, але се не впливало на обниженє скалї загальної пошани і поважаня.

(Дальше буде)

слідком чого віддано її до шпиталю на психіятричний відділ. На весну Поврозникову випущено до дому, ніби здорову, але згодом недуга стала виступати ще сильнійше, так що Поврозник постановив віддати її до заведеня для божевільних в Кульпаркові. не криючи ся з тим перед жінкою. Онogди по полудни Поврозникова видалила з комнати діти, крім 4-літної Олени, що спала в колисці, а відтак ударила сокирою дитину в горло. Дитина погибла в сій хвили. Крик матери і стоячого за дверми сина ваалярмував сусідів, котрі закликали поліцию. Арештована, питана о причину убийства, визнала, що довершила злочин зі страху о судьбу дитини з хвилею, коли піде на Кульпарків. Побоювала ся, що дитину віддадуть на село між селян, отже воліла згладити її зі сьвіта. Поврозникову віддано поки-що під лікарску обсервацию.

**— Удари громів.** В тернопільскім повіті ударяли в послідніх тижднях часті громи. Дня 23 липня в Сидорові ударив грім в церкву, ушкодив її, а потім запалив сусідну шопу. — В Конопкові грім спалив три будинки господаря Добровольского, а в селі Сороці стайню гр. Семеньского. — В Козові від грому запалив ся дім Олійника а в Забойках спалив ся хлів з худобою.

**— Смерть в филях Дністра.** Сімдесятьлітний Томко Богун з Молотова коло Демидова перевозив дня 28 м. м. через Дністер чотирох людий. Нараз човно ударило о прибережний паль, перевернуло ся, а Богун упавши у воду утонув. Тіло небіжчика, котрий мав в чоботах схованих 100 корон, доси не знайдено.

**— Репертуар руско-народного театру в Косові.** (Саля „Сокола“). Початок о 7 вечером.

Ві вгорок дня 4 серпня „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка.

В четвер дня 6 серпня „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 діях Артемовского. Закінчать: „Вечерниці“ твір музичний в 1 дії Ніщиньского.

Білети продає „Народна Торговля“, а від 6 години в день вистави каса театру.

**— Огні.** Дня 20 м. м. погоріло в Пукеничах, стрийского повіта, сім селяньских загород. Шкода в половині обезпечена, виносить 13.400 корон. — В Костієві, львівского повіта, знищив сими днями пожав 8 домів, 10 стоділ і 6 стаєн. Шкода виносить 18.280 кор. Огонь мали підложити діти, що бавили ся сірниками.

**— Із станиславівскої епархії.** Кандидати духовного стану, що наміряють старати ся о приняте до духовної семинариї в Станиславові, обовязані предложити свої прошеня до кінця серпня с. р. через дотичний уряд деканальний епископскому ординариятови. До прошеня належить залучити отсі сьвідоцтва: 1) Метрику хрещеня і миропомазаня; 2) сьвідоцтво убожества потверджене ц. к. старостом; 3) сьвідоцтво з всіх семестрів шкіл ґімназияльних і сьвідоцтво іспиту зрілости; 4) сьвідоцтво моральности видане урядом деканальним або що найменше потверджене, в котрім має бути висказане, що кандидат є стану вільного; 5) доказ дотичного старостства, що проситель не належить до войскової звязи, або що єму прислугує привілей войскового закона. — Дня 10 вересня мають кандидати лично явити ся о 9 год. рано в канцеляриї епископского ординариату до іспиту з релігії і церковного співу.

**— Конкурс інститута сьв. Ольги.** Виділ Руского Товариства педаґоґічного у Львові розписує отсим конкурс на приняте учениць до институту ім. сьв. Ольги. Інститут в сім році шкільнім буде поміщений в прегарній віллі при ул. Міцкевича (коло пл. сьв. Юра) дві минути ходу від школи виділової ім. Шевченка і женьскої семінариї учительскої. Виділ постарав ся о 3 настоятельки, з котрих одна буде займати ся домашною господаркою, друга буде мати догляд при науках, а третя над домашним поведенєм інститутов. Місячна оплата виносить 40 кор. Крім сего оплачує ся одноразово з гори 10 кор. за зужите меблі, 10 кор. за евентуальне уживане фортепяну, а 2 кор. місячно за пране Родичі взглядно опікуни інститутов мусять бути членами Товариства. Вписове виносить 1 кор., а річна вкладка 2 кор. По приняттю вишле ся родичам друкований реґулямін інститута, до котрого будуть мусіли інститутки застосувати ся. Поданя належить вносити до Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47 найдальше до 10 серпня.

**— Конкурс.** Головний Виділ Руского Товариства педаґоґічного у Львові оголошує отсим конкурс на посаду секретара канцеляриї. Услівя приняти: 1. Праця 8 годин денно (від 9—1 рано і від 4—8 вечером). 2. Самостійне ведене канцеляриї під директивою Виділу. 3. Платня 100 корон місячно. 4. Читке письмо. 5. Вік понад 30 літ (академіків виключає ся). 6. Близші условія після умови. Зголошеня письменні з відписами сьвідоцтв, котрих не звертає ся, належить вносити на руки Виділу Руского Товариства педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска ч. 47 найдальше до дня 25 серпня 1908.

**— Про новінь в Калущині** пишуть: В наслідок 10-дневної зливи виляли всі гірскі ріки та спричинили в богато громадах великі шкоди. Найбільше розілляли Лімниця, Чечва та Луква. Гірскі потоки, притоки Лімниці, як Чербул, Турова річка, Черлений, Дубка розілляли ся мов справжні ріки, позаливали прибережні поля та загорнули богато сіна. А вже-ж Лімниця, зібравши ті водні маси, розгуляла ся мов розбурхане озеро, забрала богато „плотий“ та материялу, закупленого перегінськими боднарами, через що зробила їм шкоди майже на 2000 корон, позаливала поля, понищила збіжа, бульбу, та позабирала сіна з покосів і в копицях. Дуже богато шкоди зробила вода в Сливках, Перегіньску і Небилові, бо розірвала кашицю, яку фірма Шмідта експльоатуюча камеральні і митрополичі ліси, лихо поставила. Ціла струя води пустила ся в млинівку, але не могла змістити ся в вузкім руслі і тому розілляла ся по полях, плила дорогою майже 3 кільометри, а відтак знов нивами вертала в русло млинівки. Дороги ушкоджені, мости попсовані та позривані, декуда комунікация перервана або утруднена. Ще страшнійші шкоди заподіяла Лімниця, злучившись з головною притокою Чечва, що також наробила богато шкоди. Тяжко потерпіли села: Рівня, Топільско (майже ціле було під водою), Добрівляни, Підмихайле, Студінка, Вістова, Перевозець, Медина і т. д.

# Телеґрами.

**Константинополь 3 серпня.** В суботу оголошено султаньске „гатіґумаю“ державних основних законах. В тім письмі султан запоручує, що конституция не буде вже знесена.

**Константинополь** 3 серпня. Праса не мала ще часу обговорити „гатті-гумаю“. На всякий спосіб викликало оно велике одушевлене між населенєм.

**Петербург** 3 серпня. В суботу прибув сюди японьский міністер заграничних справ ґр. Камура.

**Будапешт 3 серпня.** Нині має відбути ся рада кабінетна, на яку покликано всіх міністрів і бана Хорватиї. Рада займе ся важними справами, а особливо хорватскою, іменованєм сербского патриярха, буджетом на р. 1909, імовірно також новим войсковим законом та войсковими реформами, дальше ситуацією в Туреччині і її впливом на Босну і Герцеґовину. Предметом нарад буде також реформа виборча, що до котрої рішучо підносять, що буде опирати ся на плюральности, аби забезпечити більшість Мадярам.

**Константинополь** 3 серпня. В касарнях на Пері відбуло ся в суботу велике торжество заприсяженя офіцирів і вояків на конституцию. Войскові духовники відчитали присягу. Войско підносило оклики в честь султана. В неділю відбуло ся таке торжество в инших касарнях.

# Рух поїздів зелізничих

**важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.**

**ПРИМІТКА.** Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

## Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·48,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлі (від 15/6 до 20/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

## Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

## ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

### До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділі і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділі і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділі і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділі і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділі і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділі і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

### Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділі і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділі і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділі і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділі).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділі і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділі і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділі і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).